

SABADELL FEDERAL

SETMANARI D'ESQUERRA

ANY I

NÚM. 3

Dissabte 11 de Octubre de 1913

Els originals no's tornen

Soscripció mensual, 50 cts.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Dels articles ne son responsa-

Nombre solt, 10 cts.

PEDREGAR, 17

bles els seus respectius autors

RENOVACIONS

La justícia

Aquí tenim, ciutadans, un problema que afecta a tots els homes i que's d'una magnitud tan grandiosa, que deuria ser objecte d'estudi i millorament, especialment per els proletaris i la classe mitja. La justícia, per a complir el seu fi i per que tingués l'importància deguda, primerament deurien ésser els encarregats d'aplicar-la, tots els homes exemplars que per les seves virtuts i mereixements tenen la consideració, sinó total, al menys de la majoria del poble.

Avui la justícia espanta al home que per qualsevulga motiu es veu embolicat en algú dels seus replecs, perque si no hi ha mala fé per uns o altres, les suposicions son prou per a deduir que vostres intencions son sobradament perilloses. Quant aneu a demanar justícia o en sou acusat, en comptes de trobar a un home amic que vos compa-deixi o vos ajudi, trobeu un home que ja va neixer seriò i que's dedica, amb tota la seva tàctica, a veurer si vos fa dir una paraula comprometedora que devegades es prou per teniuse dies a la *sombra*.

Com que ja es fan càrrec que per la complicació de tantes lleis no es possible que'l ciutadà delinqüent es defensi, te necessitat de buscar-se un advocat que sàpiga trovar la manera de convencer als que deuen jut-

jar-vos, de que no es vritat lo que vos acusen o atenuants a vostres càrrecs per que la pena no siga tant grossa.

Sembla que la pena sempre deuria ser una sola, segons el cas que's jutja, pro no es aixis. Si l'advocat ha estat mes o menys afortunat, tant vos poden condemnar a cadena perpetua com donar-vos la llibertat.

I tal com están avui les coses, es pot comprar tot, fins la llibertat. Un home que no puga fer efectiva una fiança el tenen detingut fins que saben les resultes del seu encartament.

També es vergonyós que dos que no se avinguin en apreciar a quin d'ells perteneix un pam de terreny que parteix la seva propietat immensa, per a que la justícia falli o be resolgui l'assumpte, tenen temps de quedar els litigants sense terra ni diners. Aquesta cosa tan mínima, que sembla fácil de resoldrer-la, necessiten molts anys i molt paper sellat de tots els preus, que deixa esmaperdut al que s'hi troba.

Son innumbrables els cassos que podriem demostrar sobre el complicat engranatje d'aixó que'n diem fer justícia, per a deduir-ne que en les seves balances representatives, un platet sempre baixa mes que l'altre.

D'aquí dugues o tres generacions, quant els nostres nets s'entretinguin en llegir en la forma que s'aplicava la justícia en els nostres temps, els farà el mateix efecte que'ns

fa a nosaltres quant llegim com suportaven els nostres avis aquell vergonyant jou del feudalisme.

Les Mancomunitats

Com a homes republicans, hem de dirhi la nostra sobre aquest projecte de llei de les Mancomunitats, que ja hauria d'ésser llei, si tots els governs no tinguessin por dels polítics que, a son redós, tramen intrigues i maquinacions per a que no s'aprovin.

I aixó que's titulen lliberals quant demostren no saber ni que's la llibertat, car si la coneguessin o sapiguessin lo que vol dir i lo que representa aquesta paraula, ja no s'oposarien a tots els projectes, que com aquest, son una renovació i un avens en la vida dels pobles.

Viu-en encare aquets partits xores, com si governessin en les mateixes condicions que cinquanta anys enrera. Tot lo que siga parlar al poble d'autonomia ja es per els susdits partits com si vegessin un espantall que'ls enderroqués tota la seva funestíssima obra.

El projecte de llei de Mancomunitats no es un projecte que disgregarà a Espanya com ve suposant en les múltiples declaracions que el caduc Montero Ríos fa als periodistes, nosaltres veiem, en dit projecte, un avens dintre la política espanyola, ja que marca un petit pas per arribar a fer renaixer a totes les nacionalitats d'Espanya, avui somortes i postergades per l'estat espanyol, que no's cuida ni de la cultura que fa forts als homes, ni de pagar als mestres d'escola lo essencial per a viurer i fins queda a deurer el lloguer dels locals de les escoles públiques com passa en un poble d'Andalusia. I per que parla aquest projecte de mancomunar-se les Diputacions per tot lo que siga cultura, obres públiques, beneficencia, etc., ja s'espanten els polítics de la talla dels Monteros perque s'haurán de treurer atribucions a l'estat, que tampoc compleix, i allavors aquets homes ja no podrán fer mes la seva tradicional política de pasteig.

Nosaltres, com a homes d'esquerra, hem de fer d'aquest projecte, una llei a la moderna, per enderrocar tot lo caduc, que's amb l'únic que s'aguanten aquets partits personalistes i que no tenen res d'idealitat, siguent inspirada tota la seva obra per a continuar firmant la nómina.

S.

El silenci del senyor Cruells

El senyor Cruells no ha respost a cap dels nostres atacs. El seu silenci ens dona, amb una eloqüència aclaparadora, la raó de tot lo que nosaltres hem dit i de tot lo que hem fet.

Aquest silenci es pot interpretar de diverses maneres, com un despreci a les nostres paraules no donant-los-hi cap valor o be callar prudentment, que's lo que li devia aconsellar la seva encantadora habilitat. Fa be de no contestar el senyor Cruells, amb aquest silenci li tenim una admiració mes. I, encare que hagués contestat no's podrien pendrer amb sinceritat les seves paraules, perque el tenim per un insincer i perque no es en les planes d'un periódic el lloc mes propici per a rebatre les nostres acusacions, sino a l'Assamblea Nacional del partit on els nostres amics l'acusaren publicament i a davant de tots els delegats que de tot Catalunya hi assistiren. Allá era el seu lloc on se devia sincerar i, cara a cara, discutir la seva conducta i la seva honradesa política que si éll hagués eregut bones, no hauria permés ni que s'enterbolís aquesta conducta ni que's posés en entredit aquesta honradesa.

No es que ataquém al senyor Cruells sistemàticament o per odi personal o be per a favorir a una persona determinada. Nosaltres ataquém al senyor Cruells perque ha fet actes ben contraprudents amb els ideals que diu sustentar, perque son actes d'una immoralitat ben manifesta i que'n tenim proves evidentes i podrém demostrar raons poderosíssimes de com aquest home no ha sigut mai federal, ni nacionalista ni republicà.

Que éll calla? Está be. Que'ns desprecia? Millor. Serà aquest silenci i aquest despreci, a mes de dar-nos la raó, una arma mes que contra éll esgrimerém. Pró pensi el senyor Cruells amb la muller del César, que a mes d'honrada, havia de semblar-ho.

Nota marginal

També en la ciutat nostra, a consemblansa de les ciutats levítiques, les ovelles del clericalisme han volgut cel·lebrar llur diada constantiniana amb la exaltació de la creu.

Per a el clericalisme el temps no passa. El magne progrés de les idees no ha fet mai modificar les seves. Per a ells son encare a disset segles enrera,

quant l'Emperador Constantí, enarborant la creu, assolia publicament la tolerancia de la religió cristiana. Encar ells avui es creu-en que, enarborant la creu, podran tenir les humanitats a llurs peus per a oprimir-les i esclavitzar-les, sens pensar que avui no existeixen els Majenci i que'ls ciutadans de llivertat veu-en en la creu un aparell de tortura i adhuc un signe de mort, i que'n la exaltació de la creu hi ha quelcom de barbre i anti-estetic, com es barbre i anti-estetic tot lo que a devant de nostres ulls ennegreix la vida.

La creu, a consemblansa del nostre cadafalc com aparell de tortura, era empleada per les autoritats de Judea per a donar-li mort repugnant als criminals i lladres. A la creu, per no se quin crim, hi morí clavat un jove taumaturg galileu que's deia Jesús i era de Nazaret. Doncs, bé. Els partidaris de Jesús, per a protestar d'aquella mort repugnant han passat segles i segles exaltant la creu com a redemptora de la humanitat, encare que no hagi redimit mai res.

No fa pas molts anys que'n els fossos de la maledida muntanya de Montjuic, hi morí fosellat un sabi home que's deia Ferrer i Guardia. ¿I no trovariau vosaltres, ciutadans de llivertat, que seria barbre i anti-estetic que'ls partidaris de'n Ferrer i Guardia per protestar d'aquella mort repugnant volguessin exaltar el maüser i en tots els llocs li aixequessin monuments com un signe de redempció humana?

ARNAUS.

Recordansa

Del 13 d'Octubre de 1909

Fa quatre anys que'n el Castell de Montjuic, el casal misteriós de funestes recordances, hi esclataren els trets repugnants que ensangrantaren la testa d'uns martres, entre elles la d'un Mestre, la d'un somniador de la pau de l'univers i de la llibertat dels homes, del home que's digué Francesc Ferrer i Guardia.

Quatre anys fa que al esclat del metall homicida respongué un clam de venjansa arreu de les fronteres, els homes s'indignaren i Europa tota, redreçant-se amb forsa imperiosa, arreballava el cadiral del tetric Maurità, d'aquell que sols gaudia poguent contemplar sa vesta enrogida amb sang d'homes conscients, d'homes que s'indignaven enfront d'un esclavatje, d'homes que s'acusaven per un excés d'amor a la llibertat propia i de sos consemblants.

Pobles enters s'alsaren en protesta i ens gravaren el segell de l'incivilitat, d'un poble retrassat que vol anar al progrés amb l'arma destructora, d'un poble que sols viu occint sa carn germana com la fera malvada que mata als propis fills.

Avui nostra oració no será un llaor, será un tribut de dol, será una recordansa per la data luctuosa d'aquell 13 d'Octubre i d'aquell 1909.

Nostre pomell de flors no podrá ser en la llosa que tanca les despulles d'aquells infortunats que'ls segaren la vida; massa migrat seria aixís nostre tribut, cal bé que'n nostra ment hi siga perpetuat, com recort perdurable que encarni odi als tirans, i fem que vegi el mon, que un dia es redressava, que amb élls ens associem i essent grans enemics dels que son llurs responsables. Per ells nostre odi etern, per ells vergonya eterna.

JANIVALL.

Tasca de Joventut

Esma-perdut cerca aquest poble, republicà per essencia, en mitj dels estaments representatius, el bras que puga arribar a deslliurar-lo del jou a que els poders centrals el tenen sotmés, gracies a les forces que'l resguarden.

Sedent de justicia s'ha arriscat en fatals lluites esperant trobar en mitj del esclat, homes decidits que'l guuessin en llurs escomeses polítiques i socials.

Mes la dissort, sempre fatal en tót quant puga ésser en profit de nostra modesta classe proletaria, ha fet que jamai en quantes escomeses hagi contribuït aixís directa com indirectament, pogués veurer realitzat son mes preuat ensomni.

Trist es haver de confirmar-se una i altre ocasió, tant greu descuit de part dels nostres vells capdevaners, per a el manteniment de la nostra santa causa, entre la multitud que'n ses gestes confia i en elles viu, per a lograr l'adveniment de la tant desitjada República i amb ella la no menys volguda Autonomia.

Joventuts de l'U. F. N. R., ha tocat l'hora de posar-se a prova nostres convenciments i energies; fem que soni el corn de lluita, despertant del poble batallador l'ensopiment que l'aclapara i aixís farém tasca profitosa en pro de nostre Credo, aportant-hi el concurs dels homes convensuts i honorats que tant necessiten la nostra cooperació i empena juvenil, entussiasta i convensuda.

MELORTAS.

6 d'Octubre de 1913.

La deixadesa del Ajuntament

Un noi mort

Els sabadellencs devém sublevar nos devant del succés ocorregut el dimars passat a la tarde, del que'n fou víctima un infelís noi que, venint de portar el dinar a son pare, tingué la disort de caurer en el barranc del extrem del carrer de les Tres Creus, de quin estat vergonyós podem donar les gracies al nostre Ajuntament.

Poden gastar cabals inutilment en festes i fanfarreries, mentres que la vida dels ciutadans queda a mercé de les seves deixadeses. I sápiquen be que's ja la tercera víctima amb aquesta, i d'elles hi ha encare un altre noi ben inútil, gracies també als bons cuidados del Ajuntament. No'ls valdrá dir si jugava o no el desgraciat noi, éll feia sa via, i tampoc deuria jugar un home que passant-hi, en altre ocasió li succeí el mateix. I si vólen que siga jugant no hi ha prou amb aixó, perque ja sabem quines son les condicions que deuen reunir els llocs de tránsit.

Interinament ja tením un altre nota funesta.

Ciutadans: tractant-se d'un assumpte que hi va la vida, crec que ja no es qüestió d'anar a l'Ajuntament pidolant com un captaire, doncs cal que determiném seriament les mides que havem de pendrer.

J. C.

La forta joventut

III

Joventut forta:
salut! salut!
Primer sé morta
qu' esclavitut.

En els ulls una mirada
penetrant.

En el cor l'amor de Pátria
sempre gran.

I en el pensament l' Idea
que fa al home triomfant.

Joventut forta:
avant! avant!

W.

Frivolitats

El faune desolat

Hem vist al pobre faune passar per devant nostre; caminava lentament, apoiant-se amb son gaiato ple de nusos, trencat potser d'algún abet quant encar devía ésser jove. Ens hem girat per a goitar-lo i dessota de son gec una mica esparrassat, li penjava sa flauta de canya.

El pobre faune estava concirós, ja no pot anar per les serralades ni per les cingleres, es massa vell per correr boscos a través i per a no ésser el blanc de la fona d'algún pastor. Havía vingut a romandre a ciutat, malgrat ésser una mica prosaica i provinciana per éll que havía passat la vida entre boscos i muntanyes, pro passava dies i nits en aquell café de cambreres, quina desaparició era motiu de la seva tristesa, i que era per a éll, potser l'últim de la rassa, una novitat i un atractiu aquelles dones que 's guanyaven la vida servint, una mica primes de roba. Bevía cervesa, aquella cervesa que's ja una tradició, i li plavia el couplet amb música picaresca, car ja havía desat la flauta, i les rialles desvergonyides, les converses obscenes, aquell vestir lleuger i els seus ulls i llavis pintats i les galtes empolvades, encare que les gojes del seu tems no tinguessin altre vestit que ses llargues caballeres, ni portar res pintat, pro s'havía desmoralitzat tant aquí a ciutat, que'l bon faune li era mes plaent aquell artífex que'l record de les perdudes gojes.

Tot tenia un encant i un encís per a éll: aquell tapet vert, la gent que'n deien *papellones*, els joves aristócrates que allá es feien passar per llibertins. Han marxat les cambreres, i amb elles aquella alegria que era el seu imperi, tant sols en sa memoria li queda el record fugitiu d'unes belles hores. Es l'alegria que passa...

Perxó va tornar-se a penjar la flauta, i anava tot desolat i perdut per nostres carrers. Pobre faune vell! entorne-t'en cap al bosc i lluny de la ciutat, cerca una cabanya perduda en algún recó i envolcalla tes carns, are l'hivern, amb una pell de bé, i forjat la visió d'aquella cambrera que't servia cervesa, mentres la teva flauta floreixi el só d'una perduda cansó. Després vindrá el bon tems i prova, altre cop, fer trespasar tes potes de cabrit per les cimes plenes de clarors i que la teva silueta sigui, a mes d'un espant per les rústiques pageses, una bella reminiscencia dels tems mitològics...

JOHANAN.

Feina a fer

El nostre partit acordà integrar altre volta la Conjunció Republicana-Socialista. Feu molt bé i al meu entendre crec que no solsament deu estar dintre la Conjunció, si no que, per certs problemes, deu estar al costat i d'acort amb tots els partits republicans espanyols per ésser impossible fer res de profit sense que hi cooperi tot el poble republicà i lliberal.

Hi ha principalment el problema del Marroc i cap partit polític avensat deu restar indiferent al contemplar com aquest govern, que's diu lliberal, envia milers d'homes cap aquelles terres i els nostres vaixells retornen plens de malalts i ferits que omplen els hospitals, ja que'n aquelles terres no hi caben.

Que n'en treurém de no deixar governar a n'en Maura, si el govern actual no sols continua l'obra dels conservadors, si no que's burla amb mes desprendiment dels nostres pocs actes de protesta, empresonant als que plens d'ira clamen contra aquesta guerra.

La feina a fer per la Conjunció, te d'ésser profitosa i enérgica, mai retrocedir a les escomeses del govern i si tots els republicans, sense distinció de matissos, trevallem fent actes de protesta, la monarquia, per la sort que li va, tindrà en compte que hi ha un poble que demana els seus fills portats a les terres africanes.

Aquest es un punt capitalíssim que no deu deixar d'ocupar-sen la Conjunció. De continuar aixís, aquesta sangria oberta arribará per aniquilar-nos a tots.

S. V.

Notes i comentaris

Envío

Dintre poc será enviat al Consell del nostre partit, l'«Informe de la conducta política observada per el diputat d'aquest districte En Jaume Cruells i Sallarés» que va fer per l'última Assamblea la Joventut Federal Nacionalista Republicana de nostre ciutat.

De la Casa Gran

Deu estar ben satisfet el senyor Masllovet; per fi el seu fill es Director de la Banda Municipal i Mestre de l'Escola Municipal de Música. Li dirém per

aixó que tal acort es molt partidista i doná lloc a certs rumors una mica desagradables.

No haguérem dit res si el fill del senyor Masllovet hagués guanyat aquestes places amb unes oposicions; allavors li reconeixeríem uns mérits musicals que are, certament, desconeixém. Va fé molt mal efecte que la majoria, per el sol fet de figurar-hi el senyor Masllovet, votés al seu fill. Alló no va ésser una votació, va ésser una conxorxa.

Are el senyor Masllovet ha renunciat el càrrec d'Inspector de la Banda i de l'Escola; i fins l'acta pot renunciar, ja que te son fill *colocat*.

Quin admirable amor filial el del senyor Masllovet!

Els cruellistes

Els set o vuit cruellistes que hi han en aquesta van reunir-se, durant el poc tems que no hi hagué cambreres, a cal Cruz, per a continuar parlant de les properes eleccions que com se veu, hi volen pendrer part *activa*.

Primer al local de l'Associació de la Premsa, are a cal Cruz, que no hi poden anar mes perque hi han els radicals. Poden are reunir-se en el bufet del seu *leader* i encare els he sobrarà lloc.

D'eleccions

Hem entrat ja en el període electoral. Totes les entitats, tan polítiques com econòmiques, han celebrat ja reunions, per a determinar conductes i línies a seguir. Air nit hi hagué reunió del Partit Federal per a tractar de les properes eleccions municipals i es casi segur que la próxima semana es reunirà, per el mateix objecte, la Joventut Federal Nacionalista Republicana de nostre ciutat.

L'exemple

En Gumersind Azcárate ha tornat, amb l'excusa de saludar a M. Poincaré, al Palau Reial. Bonic exemple que dona aquest home. Les velles glories republicanes que portava guanyades, aquella virtut i aquella austeritat que li eren una admiració, s'han esvair de cop, no mes que blincant l'esquena.

Retall

Copiém, amb forsa goig, les següents ratlles del setmanari «Renaixement» de Barcelona:

«En l'apat justíssim que en honor an En Casablanca va celebrar la ciutat de Sabadell, el diputat a Corts nacionalista senyor Cruells, proposá que's demanés la creu d'Alfons XII per a l'ilustre inventor.

Felicitem an en Cruells per la seva genial pensada i proposem que se li otorgui una creu també an ell encare que sigui de cartró-cuiro.

Per cert, que en l'acte esmentat va passar-hi un detall curiós.

El nostre—orgullosament nostre—Folguera i Durán, va posar les peres a quarto als pidolaires de la creu espanyola i les seves paraules pogueren sulfurar al representant dels Civils—armats—que tocà els dos sense dir ase ni bestia.

Sapiguéssim que aquest procediment fos eficaç per escombrar a tots els altres, fariem una lliga del bon mot patriòtic fins a no deixar-ne ni un».

Sports

Per a demà diumenge està disposat un importantíssim partit en el cam del Centre d'Sports a benefici de les Escoles Mercantils que sosté el Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria, entre 'ls valents primers equips Internacional i Badalona.

Formarà part del programa de tant lloable Festa una carrera de cintes i ademés s'executarán unes quantes sardanes.

Donat el significat objecte que's persegueix amb aquest festeig, ademés de lo important de son programa, fa preveure que dit cam es veurà forsa corregut.

—El passat diumenge tingué lloc en el cam del Atlètic, un partit infantil entre 'ls segons teams d'aquesta categoria Español i Atlètic, sortint vencedor aquest darrer per 5 goals a 2.

—En el partit que's cel·lebrà el mateix dia en el cam del Centre d'Sports, entre 'ls primers equips del Sabadell i de l'Avenç, sortí guanyador aquest darrer per 1 goal a 0.

SCHOOT.

Se'ns demana que publiquém, per coneixement de llurs consocis i demés concurrents, que'n el cam del Atlètic demà no hi haurà partit, al objecte de no mermar entrades al Festival que's cel·lebrarà en el cam del Sabadell i a benefici de les Escoles Mercantils del C. de D. del C. i de la I. de nostre ciutat.

Teatres

CAMPS DE RECREU

Dijous van presentar-se novament davant d'aquest públic, les atraccions «Aygel» i «Les Harturs», estrenant un sainet líric titulat «El Sultán de Marruecos». L'obreta, que va agradar molt, està plena de situacions còmiques, sense necessitat de que l'autor hagués de recórrer a xavacanades i grolleries, com

passa en certs sarsualers d'allende, resultant aixís que l'obra de referència sigui digne de veurers per qualsevol persona, per exigenta que sigui en moralitat i bon gust.

De l'execució no'n parlarém, doncs ja varem dir que d'aquest genre es de lo millor que havem vist en nostre ciutat. La presentació riquíssima, no faltant-hi el mes petit detall, cosa que no estém molt acostumats.

Va estrenar-se també un decorat dels senyors Brunet i Pous, d'un efecte sorprenent i que fou molt aplaudit. Molt be la part musical a càrrec dels Fatxendes, baix la direcció del mestre Papell.

EUTERPE

Dijous passat va debutar en aquest teatre, la coneguda companyia Casals - Cazorla, tenint bona acceptació per part de la distingida concurrencia que assistí a l'acte.

Mes endavant tindré ocasió de parlar d'aquesta companyia.—R.

Noves

Diumenge passat tinguérem el gust de saludar i d'estrenyar la ma del nostre volgut amic En Ramon Camps, ferm federal nacionalista republicà de la veïna ciutat de Terrassa. El senyor Camps ens prometé enviar-nos, de tant en tant, alguna crònica d'aquella ciutat que creiem serà vista amb gust per els nostres llegidors.

—Continuan activament els treballs, per part de la corresponent Comissió, per anar a la supressió del odiat impost de consums. Se prepara un manifest per ésser profusament repartit i ademés s'està acabant una Informació respecte a dit assumpte, que segons s'ens diu resultarà un treball acabadíssim.

Promte, doncs, veurém els fruits d'aquesta campanya, que sens dubtar, serán forsa abundosos.

—El Concell General del Centre Català d'aquesta ciutat ha quedat constituït per el curs de 1913-14, com segueix:

Junta Directiva.—President, Domingo Saló.—Vis-president, Modest Durán.—Tresorer, Francesc Rifà.—Bibliotecari, Santiago Mas.—Secretari, Miquel Poal.

Secció de Belles Arts i Lletres.—President, Joan Trias.—Vis-president, Ramon Ribera.—Secretari, Claudi Rodamilans.

Secció de Ciències, Llegislació i Historia.—President, Francisco de P. Bedós.—Vis-president, Joaquim Manic.—Secretari, Feliu Fontanet.

Secció d'Agricultura, Indústria i Comerç.—President, Josep Llugany.—Vis-president, Eusebi Forrellad.—Secretari, Angel Grané.

Demà, els Centres Excursionistes de Catalunya, de Terrassa i del Vallés, junt amb elements d'altres entitats anàlogues, efectuarán l'exploració científica del avenc de Castellsepera, baix la direcció del notable i entusiasta espeleòleg Mossén Marian Faura i Sans. Amb aital motiu se congregará en germanívol aplec en aquell hermós paratge un nombre considerable d'excursionistes.

—Es diu que entre els veïns de nostra ciutat, es tracta d'obrir una subscripció per a pagar la construcció d'una barana de ferro per instal·lar en el barranc del extrem del carrer de les Tres Creus, on dies enera tingué la desgracia de matars-hi un noi.

—Han visitat nostra redacció els periòdics «Renixement» de Barcelona, «Gent Nova» de Badalona i «La Veu de Capellades».

Ho agraim sincerament i establím amb gust el cambi.

—Ha mort a Tanger el cel·lebrat pintor, fill de Reus, en Josep Tapiró, que degut al seu pinzell havien sigut justament el·logiades les seves magnífiques acuareles arreu on havien sigut exposades.

—Avui, a les 9 de la nit, tindrà lloc en el teatre Euterpe i per la companyia Casals-Cazorla, una representació del drama «El Registro de la Policia».

Demà, diumenge, escullides funcions.

—Sabém que l'eminent mestre compositor n'Enric Morera te casi be llesta la partitura de la gran tragedia del eximí poeta i dramaturg En Angel Guimerà «Mar i Cel».

—Dimars passat, varen reunir-se a Barcelona amb un fraternal banquet, tots els reporters teatrals junt amb l'empresa del teatre Liceu, i aprofitant l'ocasió el representant d'aquesta digué en el brindis

que Barcelona seria la primera capital d'Europa en quina s'estrenaria l'obra mestre del gran Wagner «Parcival».

—Cine CAMPS.—Extraordinaries sessions de cine, alternant amb notables pel·lícules les aplaudides atraccions «Aygel» i «Les Harturs». Programa nou cada dia.

—Cine CERVANTES.—Graus atraccions de cine i les atraccions Lluïsa Batistini, cansonetista a gran veu i el ventrílec Ferri.

Tipografia RIBERA, Dr. Puig, 34.—Teléfon 265. —Sabadell

AVIS D'ADMINISTRACIÓ

Tots els que vulguin soscriurers an aquest setmanari i els que havent donat ja l'avis no l'hagin rebut, poden comunicar-ho a la nostra redacció, Pedregar, 17.

Taller de Construcció de treballs de fusta de JOSEP CENTELLAS

Premiat en diferents concursos.—Especialitat en treballs d'art. Montserrat, 68.

Taller de Torneria Mecánica Miquel Reixach i fill

Unica casa a Sabadell que construeix bitlles (canons) de teler en espiral, i tot lo que's refereix al ram de torneria.

Dipòsit de culots Montserrat, 65

Marca registrada

Demaneu a tot arreu Anís del TAUP

El rei dels Anissats Premiat amb medalla d'or

Fabricant JOSEP GERMÀ Sabadell

¡EXIGIU LA MARCA!

J. MARCET

Dentista

Dentadures sens paladar, dents de rosca,
operacions sens dolor, curació dels caixals
sens extraurels.

RAIGS X

Gracia, 20 Sabadell

Casa BELLA

Aquesta casa acaba de rebre exten-
sos assortits en genres de punt, llana
i cotó i genres confeccionats en blanc
i color. Variat assortit en genres d'home

CAMISERIA

PEDREGAR, 14 SABADELL

Tipografia Ribera

Grans tallers montats amb maquinaria i mate-
rial modern : Confecció de tota classe de treballs :

Tarjes, Factures, Cartes, Circulars, Rebuts, Sobres,
Programes, Envios, Etiquetes, Carnets, Mostarris, etc , i tot lo referent a les Arts Gráfiques.

Teléfono, 265

Dr. Puig, 34

Sabadell

Francisco Pascual

Sastre

Creueta, 67

SABADELL

Articles per Escritori

Vda. JULIA

Llibres ratllats, Copiadors, Carpetes, Vades, Tintes,

Gomes, Plumes, Lacs de les millors marques

Máquines d'escriure **SENTA**

Ventes, cambis, reparacions

Cintes per a máquines i paper carbó.

Teléfono, 529 Via Masagué, 46 SABADELL

FOTOGRAFIA MODERNA

FOTOGRAFIES, AMPLIACIONS,
POSTALS Y REPRODUCCIONS

PREUS ECONOMICS

Gurrea, 50 Sabadell

SABATERIA

T O U S

Es l'única casa que ven el calçat mes ele-
gant i mes ben confeccionat a preus reduïts